

Nr 831

Av herr Jansson i Benestad m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 182, angående vissa prisreglerande åtgärder på jordbrukets område.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 182 hemställas, att riksdagen måtte besluta att slaktdjursavgiften för svin måtte höjas från nu högst 25 kr. till högst 30 kr. Överläggningar i frågan har ägt rum mellan statens jordbruksnämnd och jordbrukets förhandlingsdelegerade. Från de sistnämnda har som villkor för godkännande av höjningen ställts en differentiering av slaktdjursavgiften geografiskt till fördel för det norrländska jordbruket. Departementschefen anför, att en undersökning bör företagas av jordbruksnämnden i frågan om tekniska och administrativa möjligheter för en differentiering föreligger.

Huvudsyftet med slaktdjursavgiften är att täcka de förluster som uppstår vid export av fläsköverskottet. Mot detta är intet att erinra. Men med tanke på fläskproduktionens ökning inom olika grupper av jordbruk bör en avvägning ske så att de som icke i väsentlig mån bidragit till överskottsproduktionen mindre belastas av den höjda avgiften. Således har det egentliga småbruket mindre ökat sin fläskproduktion under den tid systemet med slaktdjursavgifterna tillämpats. Tio à femton gödsvin per år är alltjämt ett vanligt produktionsantal inom småbruket. Då småbruket således icke orsakat det fläsköverskott som uppstått, bör det också mindre belastas med en avgift, avsedd att täcka exportförlusten. Största rättvisa skulle skipas om ett visst antal levererade svin per år, t. ex. 10 st., ej belades med avgift. Ett sådant system skulle föra med sig vissa administrativa svårigheter, som dock ej är olösliga. Andra vägar torde också vara möjliga, exempelvis en återbetalning vid årsslutet till de mindre leverantörerna.

Vi vänder oss emellertid främst emot att en geografisk differentiering skall genomföras. Småbrukarnas inkomster på småländska höglandet eller i Skaraborgs läns småbrukarbygder liksom Hallands och Nordskånes är lägre än deras yrkesbröders i våra nordligaste bygder. Av den anledningen hemställer vi att en differentiering av slaktdjursavgiften genomföres med hänsyn till småbrukets ställning inom hela vårt land.

Med stöd av ovanstående motivering hemställas,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte anhålla, att differentieringen av slaktdjursavgiften får en sådan utformning och avvägning, att småbrukarna och över huvud taget de mindre leverantörerna icke belastas av den i propositionen

föreslagna höjningen av slaktdjursavgiften, i enlighet med vad ovan anförts.

Stockholm den 27 oktober 1961

Fridolf Jansson

i Benestad

Arne Magnusson

i Jönköping

Lennart Mattsson

Gustaf Svensson

i Väst